

V žilách mi koluje spart'anská krev

Rozhovor s fotbalistou Horstem Sieglem

Sudičky mu zřejmě daly při jeho narození do vinku to, co opravdový útočník potřebuje ze všeho nejvíc. Být ve správný čas na správném místě. Díky této přednosti je dnes pětáctiletý Horst Siegl se sto šedesáti pěti prvoligovými trefami do soupeřových sítí, mezi nejlepšími v Klubu ligových kanonýrů. Ve společnosti takových osobností jako je legendární Josef Bican nebo Josef Masopust. Trojnásobný nejlepší střelec 1. ligy z let 1997 až 1999, který v dresu Sparty Praha odehrál neuvěřitelných čtrnáct sezón a má na svém kontě i více jak čtyři sta startů, stále nepomýšlí na fotbalový důchod. Pro druholigový Most, kde právě hraje, bude možná se svými bohatými zkušenostmi klíčovou postavou v boji o postup do nejvyšší soutěže. Ve výčtu nesmíme zapomenout i na to, že ve dvaceti třech případech oblékl reprezentační dres a vsířel sedm branek.

Pochází ze západních Čech. Co přispělo k tomu, že již několik let bydlíš v Lipencích?

Pocházím z malé vesnice z Podkrušnohoří, z Abertam, a do Prahy mě přivál snad talent a malinko štěstí, kterému jsem šel naproti. Chtěl jsem vždy hrát ligu. Byl to můj klubovský sen, který se mi nakonec splnil. Nejdříve jsem hrál žákovské soutěže ve Slavii Karlovy Vary, odkud jsem byl velice často nominován do krajských výběrů. V nich si mě všimli trenéři Ježek a Lešek. Později

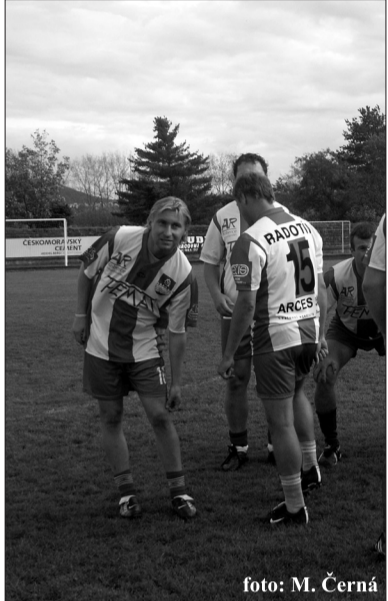

foto: M. Černá

„Sigi“ v dresu Prahy 16, tradičně s číslem deset

se o mne začala zajímat tři mužstva: Sparta s Duklou Praha a Rudá Hvězda Cheb. Po přestupové rošádě jsem nakonec zakotvil ve Spartě, za což jsem zpětně velice rád a jsem šťastný za to, že jsem v našem nejlepším ligovém družstvu mohl kdy hrát, i když nyní nějaký čas hraji již v jiných oddílech. Na Letné jsem potkal spoustu skvělých fotbalistů jako Ivana Haška, Pepu Chovance, současného trenéra Straku nebo Míšu Bílka, a tak bych mohl pokračovat dál. Po přestupu do Prahy jsem dostal byt v Kyjích. Jelikož jsem odehrál v dresu Sparty třináct sezón, byt přešel do mého vlastnictví. Po jeho prodeji společně s našetřenými penězi jsem zakoupil pěkný pozemek na periferii Prahy v Lipencích, kde jsem později postavil rodinný dům. Místo je výhodné i z hlediska cestování do mého rodiště. Můžu říct, že za těch pět let co jsem s rodinou žijeme, jsem velice spokojený.

A jaké byly ligové začátky?

Ligový fotbal se všim všudy jsem prakticky ochutnal, až když jsem po první sezóně narukoval z Prahy na vojnu do RH Cheb, kde jsem hrál v útoku s Pavlem Kukou. Jelikož se nám dařilo, začal jsem pravidelně hrát.

Po návratu z vojny jsem dostal stabilní příležitost i v rudém dresu. Příležitost jsem využil a začal jsem dávat góly.

Jsi jedním z neúspěšnějších střelců historie naší kopané, člen klubu kanonýrů. Jaké by podle tebe měl mít potenciální nástupce schopnosti, aby dosáhl takových střeleckých kvalit, jaké máš ty?

V první řadě je to ctizádost a píle v tréninku. Samozřejmě člověk musí disponovat dobrými fyzickými předpoklady a nakonec i volba manšaftu a jeho sehranost hrají roli. Říkal jsem to vždycky a říkat to budu i dál, že sám hráč, ať je to Rosický nebo Nedvěd, sám hráč nikdy nic nezmuže. Asi jsem měl kus fotbalového štěstí, že jsem v mnoha případech měl „rypák“ na správném místě. Samozřejmě jsem měl výhodu v tom, že jsem hrál ve Spartě, která měla vždy silný kádr a hrála nátlakový fotbal. Tím jsem se dostával do velké řady šancí, víc než bych se dostával v jiném týmu. Souhrn těchto faktorů jsem se dostal do elitní skupiny ligových kanonýrů. Podstatné je i to, aby člověku sloužilo zdraví.

Na který gól nejraději vzpomínáš nebo který byl z tvého pohledu nejdůležitější?

Já osobně vzpomínám na každý gól, jelikož to je krásný pocit. Samozřejmě nejvíce vzpomínám na svůj první ligový i na ten stý, každý gól má svoje specifikum. Já osobně znám několik hráčů, kteří naopak mají radost z gólové přihrávky - ať to byl Martin Frýdek, Zdeněk Svoboda nebo Pepa Chovanec.

Mohl bys zavzpomínat a říct čtenářům, jaké jsou tvoje největší fotbalové zážitky?

Jeden z nejsilnějších byl v mých 17 letech, kdy jsem poprvé nakoukl do kabiny Sparty, kde byla tehdejší esa československé kopané. Dále rád vzpomínám na první ročník Champions league, do které jsme postoupili po senzačním vyřazení v té době jednoho z nejlepších evropských týmů Olympique Marseille, ve kterém hráli Desailly, Papin, Weah nebo Witche. Francouzskému mistru jsem dal jeden ze svých nejhezčích gólů kariéry, pro mne atypicky zpoza šestnáctky. Dále jsme se utkali se slavnou Barcelonou, kterou jsme taktéž na domácím hřišti porazili, a já jsem opět střelil branku. Tehdy na zápasy chodilo na Letnou přes 30 tisíc diváků. Samozřejmě mezi neopakovatelné zážitky nesmím zapomenout zařadit i zisky titulů na Letné.

A okamžiky svého zklamání? Jsou dva. První je bolestivé loučení se Spartou, kdy jsem musel odejít po neshodě s vedením z důvodu, že jsem starý a neper-

spektivní. Já jsem se tak ale samozřejmě necítil. Druhé smutné loučení bylo v Příbrami, kde jsem myslel, že ukončím svoji hráčskou kariéru. Realita byla jiná. Život jde přesto dál a člověk se má dívat dopředu. Po krátké epizodě v Plzni jsem přijal nabídku do druholigového Mostu, který jednal velice rychle a seriózně.

Jaké jsou tvoje momentální ambice a cíle do budoucna?

Nemám již co komu dokazovat. Myslím si, že své jsem si již odehrál. Mé ambice jsou o tom, dokud drží zdraví, tak jsem spokojený. V Mostě máme velice dobrý tým, který se určitě popere o postup do první ligy, i když tlaky na postup nejsou tak velké, v čemž máme výhodu.

Jak dlouho bude ještě pokračovat tvoje hráčská kariéra? Až jednou skončíš, chtěl bys pokračovat v kopané jako trenér nebo třeba funkcionář?

Končit určitě nechci, i když ráno po zápase se rozhýbávám hůř než dříve. Je pravda, že dva zápasy odehrané za sebou, jako v tomto případě (den předtím hrál Most domácí mistrovský zápas - pozn.red.), mě zitra udělají problémy, ale na druhou stranu člověk se příjemně vypotí a je neustále v rytmu. Samozřejmě až jednou skončím, rád bych vykonával práci okolo fotbalu. Rád bych se například vrátil do Sparty, jelikož jsme si

foto: Hanzlík

Po přátelském zápase s kamarádem a protihráčem z družstva Spark, zpěvákem Kamilem Strihavkou

navzájem dali hodně a v mých žilách koluje spart'anská krev. Mám takovou vizi, kterou přede mnou naplnili Ivan Hašek a Josef Chovanec, kteří přestali hrát a začali trénovat. Mnoho lidí to odsuzovalo, ale oni odpověděli svými výsledky. Přesto až skončím, vždy si najdu čas na podobné srandamače, jelikož je to příjemné setkání s kamarády a zajímavými lidmi z jiných oblastí.

Děkuji za rozhovor.

Ptal se Karel Hanzlík

Skvělé odpoledne navštívil opět prezident

V neděli 31. října už sice počasí souhlasilo s kalendářem a nad Velkou Chuchlí se snesl typický podzim, nicméně na dostizích se sešla druhá nejvyšší návštěva v tomto roce,

foto: Zágler

Václav Klaus se zdraví s Ing. Ludvíkem Raimondem, vítězem Velké Pardubické z r. 1954

víc lidí přišlo jen v červnu na České derby. Důvodem plné tribuny bylo velkolepé odpoledne - Dostihový den Potten & Pannen Staněk Group, které po sportovní stránce lákalo 85. Cenou prezidenta republiky

dotovanou Mattoni (rovina na 3200 metrů o 300 tisíc Kč), po čtvrtstoletí návratem steeplechase do Prahy, neboli Velkou cenou umělců (steeplechase na 5200 metrů o 450 tisíc Kč), a dalšími sedmi dostizemi, z nichž šest výrazně pomohlo při luštění tajenky ohledně pořadí na prvních místech v letošním C K Martin Tour Cupu - šampionátu rovinových jezdců. Bohatý doprovodný program nabízel módní přehlídku NOLI, výstavu děl akademického sochaře Petra Nováka,

ochutnávku výrobků KlasA, prezentaci porcelánu Rosenthal, charitativní dražbu olympijského klobouku Jaroslava Hatly (výtěžek byl poskytnut hiporehabilitační-

mu sdružení Falco Kladno), představení akce „Koně proti drogám“ a řadu dalších návštěvnických lákadel. Pozvání agentury Peron přijaly desítky zpěváků, herců a řada dalších osobností ze světa kultury. Na vrchol programu se opět po roce přijel podívat i prezident České republiky Václav Klaus. Cenu prezidenta republiky nečekaně vyhrál čtyřletý hnědák stáje MHM Letní Hrom s žokejem Janem Rájou před tříletou klisnou Shirley s žokejkou Ivou Miličkovou. Ve steeplechase Velké ceně umělců snadno dominoval pětiletý Duce, kterého jel čtyřnásobný vítěz Velké pardubické steeplechase Peter Gehm.

Prezident Klaus strávil na závodě bezmála hodinu, stihl si i vsadit a slíbil, že napřesrok dostihy navštíví znovu. „Vsadil jsem na favoritku Namolellu, ale skončila čtvrtá, takže z výhry sešlo. Nicméně věřím, že na tento dostih přijdu i příští rok.“ Václav Klaus je vůbec první hlavou státu, která navštívila chuchelské dostihy vícenásobně, a podle jeho slov je docela pravděpodobné, že se současný dostihový příznivci dočkají toho, co marně vyhlížely generace jejich předchůdců - založení tradice prezidentských návštěv na dostizích ve Velké Chuchli. **Jiří Zlámalý**

Fotbalové vzpomínání

Když se 22. srpna letošního roku slavnostně otevíralo obnovené fotbalové hřiště Čechoslavanu Chuchle, zbyla i při vši té slávě také chvílka pro vzpomínku na časy minulé. Dlouholetý člen Čechoslavanu, bývalý žokej a také poctivý správce chuchelského Sokola pan Stanislav Neuman, zavzpomínal na doby, kdy se hráči převlékali v dřevěné boudě a po zápase se chodili mýt do nedaleké Vltavy. Ano, do té Vltavy,

obrovské penzum poctivé práce. V obavě, že bych na některá jména zapomněl, nebudu jmenovat. Těm, kteří již nejsou mezi námi a nemohou se radovat z díla, které se současnému vedení klubu za přispění chuchelského úřadu a fotbalového svazu podařilo, věnuji alespoň tichou vzpomínku.

Současným činovníkům i hráčům všech mužstev přeji mnoho úspěchů v jejich další práci a panu Neumanovi, se kterým jsem si

Činovníci Čechoslavanu z konce 50. let minulého století

která při srpnových povodních roku 2002 zcela zničila nejen fotbalové hřiště klubu, ale také veškerý majetek.

Populární „Štány“, jak je pan Neuman nazýván, vzpomínal na celou plejádu bývalých činovníků a hráčů, kteří ve své době vykonali ve prospěch modrobílých barev

hezký popovídání, přeji, aby se ve zdraví dožil té osmdesátky, která na něho v příštím roce čeká.

Čtenáře tohoto listu srdečně zvou do hlediště nového stánku fotbalistů Čechoslavanu Chuchle. Přijďte se podívat, jak to Čechoslavan válí. **Jan Zágler**

Radotín skončil na třetím místě

Po letošní sezóně už jistě nikdo nepochybuje o tom, že se radotínští softbalisté definitivně usadili na špičce našeho softballu. „Potvrdili jsme, že loňské druhé místo nebylo náhodné a že máme tým, se kterým se musí počítat i v bojích o titul.“ říká trenér Pavel Prachař a s trochu smutku dodává: „Na druhé straně je pro nás letošní výsledek a třetí místo trochu zklamáním. Po loňské vyrovnané finálové sérii s VS Chomutov jsme tak trochu počítali s tím, že bychom to mohli soupeři letos ve finále oplácet.“

Po základní části bylo radotínské mužstvo druhé. Ze čtyř zápasů s úřadujícím mistrem republiky z Chomutova dva vyhrálo a zdálo se, že karty pro finále jsou rozdány. Cestu k vrcholu sezóny ovšem hráčům z Prahy 16 zkřížil v semifinále jiný tým, Krč Altron, ale především i fakt, že se na podzim některým klíčovými hráčům nedařilo. K záležitosti dodává trenér Prachař: „Jednalo se především o prvního nadhazovače týmu Aleše Jetmara, kterému doslova odešla forma, trápil se, a tak docházelo v semifinále k poněkud divokým výsledkům, jako byly prohry 10:7 nebo 8:6.“ Na obranu hráče

dodává: „Aleš měl letos hodně dlouhou sezónu, v lednu byl s reprezentačním týmem na MS na Novém Zélandě, a tak mu zřejmě v závěru soutěže došly trochu síly.“

Semifinálovou sérii Radotín s Krčí nakonec prohrál 1:3 a zbylo na něj utkání o třetí místo s družstvem Spectrum Praha. Hrál se na dvě vítězná utkání, přičemž série byla velmi dramatická a vyrovnaná. „První utkání jsme prohráli po nevyrovnaném výkonu 2:6,“ říká jeden ze dvou českých reprezentantů v dresu RSK Henry Majer a dodává: „Vše jsme si v kabině vyříkali a druhé, ve kterém nadhazoval Zdeněk Mateřanka, jsme vyhráli 5:4 a třetí, už zase s Jetmarem, 2:1.“

Zhodnocení právě skončené sezóny shrnuje osoba nejpovolanejší, radotínský trenér a mezinárodní rozhodčí Pavel Prachař: „Celkově lze říct, že i přes určité zklamání z letošního umístění i některých jednotlivých výkonů, máme solidní tým, který má ambice i schopnosti hrát absolutní českou špičku, stejně tak jako úspěšně reprezentovat český softball v mezinárodních soutěžích, jak jsme si letos ověřili druhým místem v PVP.“ **-kh- a Pavel Prachař**

X. Pražský rallysprint

S koncem roku se přibližuje i termín Pražského rallysprintu, který se letos koná v sobotu 4.12.2004. Automobilový závod, který tento rok slaví malé jubileum, se uskuteční na stejné trati jako v minulých letech, tj. částečně na území Radotína a přilehlých obcí.

Akce se stala již tradičním zakončením motoristické sezóny. Scházejí se zde nejlepší jezdci domácího šampionátu, který je jedním z nej kvalitnějších v Evropě. Mezi pravidelné účastníky závodu patří mistři ČR Václav Pech, Jan Kopecký, Roman Kresta a další. V letošním roce se můžeme těšit i na známé jezdce ze zahraničí jako Alastair Mc Rae nebo Jani Paasonen

a tři mezi Cementárnou Radotín a Řeporyjemi. Začátek závodu je v 8.00 hod. a konec v 15.00 hod.

Program:

RZ	místo	start
1.	Řeporyje - Cementárna	8.30 hod.
2.	Řeporyje - Cementárna	9.33 hod.
3.	NH Car Strahov - okruh I.	10.36 hod.
4.	Cementárna - Řeporyje	11.26 hod.
5.	NH Car Strahov - okruh II.	12.24 hod.
6.	Strahov sever	13.29 hod.

Na jubilejní závod zveme srdečně všechny milovníky rychlých kol a občany z Prahy 16, kteří si chtějí zpestřit sobotu v

foto: Gruber

Závod přináší mnoho divácky zajímavých zážitků

z Finska, který se postaral o zatím nejlepší výsledek Fabie WRC v seriálu mistrovství světa. Závod se skládá ze šesti rychlostních zkoušek, z nichž se tři jedou na Strahově

předvánočním období. Zároveň bychom chtěli všechny diváky upozornit, že tento krásný sport může být i nebezpečný, a proto je nutné d o d r ž o v a t bezpečnost a řídit se pokyny pořadatelů.

R i d i č e bychom chtěli upozornit na uzavěrky silnic v oblasti mezi Cementárnou Radotín a Řeporyjemi a zároveň poprosit o opatrnost při jízdě na přístupových komunikacích v dané oblasti.

Petr Gruber